

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 182 • DESEMBRE 2019

AGRUPAMENT ESCOLTA I GUIA PAU CASALS
50 anys a La Sagrera. Felicitats!

WWW.TECNOCASA.ES

Valoraciones
gratuitas,
asesoramiento
integral,
compraventas y
alquileres

SOMOS INCONFUNDIBLES

Confía en el verde

FRANQUICIADO: **Estudi Sagrera-Martí Molins, S.L.**
C/ Martí Molins, 39 - local / BARCELONA
Telf.: **93 351 07 50** - Mail.: ba001@tecnocasa.es

RED EN FRANQUICIA - CADA SOCIEDAD FRANQUICIADA TIENE SU PROPIO TITULAR Y ES INDEPENDIENTE DEL FRANQUICIADOR

Edita:

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:

Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez, José Barbero, Antonio Ibáñez.

Redactors:

Antonio Navales, Gemma Sitjà, Josep Carbonell, Mònica Herrera, Jaume Ramírez, Isaac Herrero, Àngels Torné, Marta Marí, Roger Magrí, Xavier Vera, Consell de caps AEiG Pau Casals, Joan Pallarès-Personat, Roser Caritx, Susanna Serra, Lluïsa Gil, Imma Torras, Jaume Matas, Antonio Ibáñez, Equip gestió Torre de la Sagrera, Jordi Vilagut, Secretaria Banc del Temps, Equip Biblioteca Marina Clotet, Jordi Aragonès, Isabel Marzabal, Centre Documentació de La Sagrera, Quim Tarré, Benjamí Mercader, Comissió de Festes de La Sagrera, Lydia Yusta, Xavier Basiana, Tribuna Arqueologia, Ajuntament de Barcelona, La Sagrera es Mou, Casal parroquial del Crist Rei, Agustí Carrillo.

Correcció:

Agustí Carrillo

Publicitat:

Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:

Nora Grijalba

Associació de Veïns de la Sagrera:

Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 · Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació

www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:

totalasagrera@gmail.com

Facebook:

Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:

Gramma Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV
no es fan responsables del contingut
de les informacions signades pels
redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 182

DESEMBRE 2019

DONCS SÍ, JA TINC 50 ANYS. QUI M'HO ANAVA A DIR!!

Em presento: soc l'**Agrupament Escolta i Guia Pau Casals**. Visc a la Torre de La Sagrera amb infants i joves del barri en el seu temps de lleure.

Enguany faig 50 anys, i durant aquest temps n'he vist de tots colors (mai millor dit!): taronja, groc, blau, vermell, verd, marró i blanc. Aquests són els colors que m'han acompanyat cada dissabte a la tarda i alguns caps de setmana.

Durant les vacances de Nadal, Setmana Santa i estiu, tots aquests infants i joves m'han dut de viatge per tota Catalunya. És un goig poder dir que amb 50 anys de vida, em sento més jove que mai amb aquesta companyia.

Des d'infant, participant en la vida del barri, he pres consciència de la seva gent i la nostra realitat. Les festes majors m'han ajudat a conèixer el nostre entorn, a fer servei i a col·laborar per a un món millor.

El contacte amb la natura m'ha ensenyat el respecte a la vida.

El treball en petit grup m'ha suposat creixement interior.

El compromís m'ha ajudat a superar-me sempre.

I ara em veig amb 50 anys i em trobo molt i molt bé. Tan sols em queda agrair a tots/es aquells/es amics, des d'infants, passant per joves i famílies, que m'han acompanyat sempre voluntàriament durant tots aquests anys.

Aquí em tindreu "SEMPRE A PUNT"!!!

ÀNGELS TORNÉ | MARE D'ESCOLTES I COL·LABORADORA DE L'AEGPC

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

50è Aniversari

de l'Agrupament Escolta i Guia Pau Casals, de La Sagrera

Arran de la commemoració durant tot aquest curs passat del mig segle de vida d'una de les entitats més representatives del barri, l'AEiGPC, més coneguts com els/les escoltes o els del CAU, alguns dels membres i caps que hi ha passat ens ofereixen a continuació un recorregut per la seva història i la base dels seus valors de funcionament. Al llarg d'aquests deu lustres, centenars de joves del nostre barri (evidentment ara molts d'ells ja no ho són tant) han passat pels seus grups i han après a estimar el barri, el país, la natura i la societat en base a una sèrie de valors que no tenen data de caducitat. Aquest fet ha comportat que molts d'ells s'hagin incorporat a posteriori a altres entitats, algunes ja existents i altres de nova creació, la qual cosa ha significat un enriquiment per al barri i per a aquells àmbits on ha anat a parar.

De tot això els veïns, i en aquest cas l'Associació de Veïns i Veïnes de La Sagrera, i en concret la redacció d'aquesta revista, ens congratulem i ens afegim a totes les felicitacions i agraïments rebuts al llarg de tot aquest curs passat, i us desitgem que mantingueu aquesta frescor de saba nova perquè continuï donant vida jove a tantes activitats com es fan al barri. Moltes gràcies i moltes felicitats, i a fer-ne encara molts més.

PRIMERA DÈCADA (1969-1979)

Era l'any 1968, i unes desavinences amb la direcció de l'escola Jesús Maria i Josep de Sant Andreu, on era l'A.E. Pare Bertran, ens van portar a plantejar-nos la possibilitat de deixar l'Agrupament i fer un canvi d'aires.

A nosaltres ens van adjudicar uns locals a la torre del campanar de l'església; possiblement, el nostre cau era el més alt de Barcelona. Tot pujant, els primers locals eren el dels **llops** i el dels **pioners**. Compartíem la finestra semicircular de la dreta del campanar i els **rangers** tenien el pis de dalt.

Ho vàrem consultar amb els pares i amb els nois més grans; la majoria va estar d'acord a marxar i finalment uns es van quedar i els altres vàrem marxar.

No cal dir que la primera atracció per als nois (sí, només nois, els agrupaments mixtos encara trigarien una mica, oficialment fins a l'any 1975), fou l'escala per pujar als caus. No sé si per als pares resultava tan atractiva, però cal dir que era ampla i amb una bona barana.

Per a l'arranjament dels caus, cada unitat va fer la seva pluja d'idees, els nois van deixar volar tant la imaginació que l'equip de caps, amb molta mà esquerra, va haver d'ajudar a rebaixar una mica les decisions finals. Penso que, amb el que teníem, van quedar uns locals prou arregladets i, sobretot, acollidors.

I així va començar el seu camí l'A.E. Pau Casals. Els nois (i ara afortunadament, noies) van creixent, alguns acaben esdevenint caps i torna a començar el cicle formatiu, el que han après de petits i joves, més les idees pròpies i més actuals, ho transmeten als petits ... i així ja han passat els primers cinquanta anys.

Tinguem sempre clar, en l'Escoltisme i en totes les facetes de la vida: "ALLÀ ON HI HA VOLUNTAT, HI HA CAMÍ"
Felicitats a tots i totes i ... endavant!

ANTONIO NAVALES

una filera de més de cinquanta persones carregades amb tots els estris que teníem a l'antic Cau, caminant pel carrer. Va ser com un canvi de pis multitudinari, i els que n'hagueu fet un o més ja sabeu el que vull dir.

Mossèn Oriol, rector de la Parròquia de Crist Rei ens va oferir uns locals i ens vàrem sentir molt ben acollits. Teníem de veïns un grup d'esplai que es reunia en un local adjunt a l'església i compartíem el "gran pati" que era la plaça dels Jardins d'Elx, que tot just feia un parell d'anys s'havia urbanitzat.

SEGONA DÈCADA (1979-1989)

Recordem amb sentiments ben profunds el nostre pas per l'A.E Pau Casals, ja que vàrem ser-ne caps durant nou anys (des del 1979 fins el 1987).

En aquella època l'escoltisme català havia agafat una nova embranzida. El moviment escolta es reivindicava altre cop implementant nous mètodes per a cada branca. La trobada **Fent Camí**, de tots el Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya l'any 1981, al Corredor, va fer-nos sentir part d'un moviment que feia país i educava nens i nenes, nois i noies, en el compromís, en la responsabilitat, en els valors de solidaritat i cooperació amb els altres, i el respecte a la natura.

El cau era un lloc de trobada, de gaudi, de convivència, de joc, d'aprenentatge, de contacte amb la natura, de compromís amb el barri i el país. Un espai en què l'equip de caps no escatimàvem hores preparant activitats, excursions i campaments perquè els nens i nenes gaudissin i aprenguessin els valors necessaris per fer un món millor. Cal dir que l'amistat entre l'equip de caps afavoria el treball en equip i el bon ambient i la confiança entre grans i petits.

Amb les famílies hi havia molta complicitat, confiança mútua i col·laboració en tot moment. Per això es van establir vincles afectius que perduren en el temps.

És un goig i un orgull haver format part d'aquests cinquanta anys d'història del cau. Amb aquest aniversari hem pogut retrobar caps amb qui vam compartir moltes vivències i, sobretot, nens i nenes, ara ja adults, amb qui ens uneixen uns lligams i una estimació per sempre.

Per molts anys!

GEMMA SITJÀ I JOSEP CARBONELL (PEPE)

TERCERA DÈCADA (1989-1999)

Passa el temps tan ràpidament que sembla que va ser ahir que celebràvem els 25 anys del **PauCa**. En Jaume i jo érem en aquells moments Caps d'Agrupament i ho vam gaudir d'una manera molt especial. Era el curs 93/94 i entre tot el que vam organitzar hi ha dues coses que em venen ara a la cap. La primera és que vam fer els primers campaments de Setmana Santa conjunts amb tot l'Agrupament. Després de 25 anys em venen a la memòria records ben vius d'aquells campaments, a destacar l'equip d'intendència format per excaps que ho van "petar". Va ser l'evidència que la il·lusió i el treball en equip t'obre les portes a fer coses increïbles que perduren a la memòria malgrat el pas del temps.

La segona cosa que recordo d'aquell aniversari és l'excursió que vam fer amb tot l'Agrupament, les famílies i els exmembres, on es va organitzar un munt d'activitats. Em ve al cap en especial una xerrada sobre la guer-

ra de Bòsnia i de la qual se'n va fer càrrec el nostre estimat Raül Romeva, que en aquell moment estava treballant per la pau directament en aquell conflicte. Una abraçada Raül des d'aquí, ets el gran exemple d'algunes de les lleis escoltes.

Vam ser caps d'Agrupament del 1993 al 1996 i, a part del 25è aniversari, una de les coses que recordo d'aquells anys es que vam introduir la branca de castors. He de dir que la majoria no volíem, però la pressió externa va poder més que l'opinió del Consell d'aquell moment i el taronja va passar a formar part del particular Arc de Sant Martí de l'Agrupament. La Mònica i el David es van fer càrrec de la primera unitat de Castors i a l'estiu es van endur de campaments als castorets al Pallars i va ser tota una aventura que ens va ensenyar a tots que els **Castors** i les **Fures** també eren capaços de gaudir de l'Escoltisme.

I no tot eren flors i violes, ja que també vam patir molt. Recordo un juliol d'incendis a Catalunya, que mentre totes les unitats estaven de campaments jo estava a la feina amb un mapa de Catalunya, la ràdio i anar posant gomets vermells allà on hi havia incendis per a controlar que no se'm cremés ningú. Per sort no va passar res, excepte als pioners, els quals em van trucar dient: *"Huston, Huston, tenemos un problema! Les vaques se'ns han menjat les tendes!"* Però això eren mals menors.

I seguiria explicant anècdotes, però podríem estar tota la nit, així que ho deixem aquí. Contents de recordar avui la història a trossets a través d'unes quantes generacions de caps d'agrupament i, sobretot, contents que les noves generacions del Pau Casals segueixin "apretant" fort i portant amb orgull els colors del Pau Casals. Sou genials!

MÒNICA HERRERA I JAUME RAMÍREZ

LA QUARTA DÈCADA (1999-2010)

La nostra "quinta" vam viure l'Agrupació als finals dels anys 90. A **Minyons** es va començar a parlar dels Equips d'Agrupament, és a dir, la manera de repartir les tasques i responsabilitats que eren assumides per dues persones, els i les caps d'Agrupament. Es parlava molt de la solitud del cap d'Agrupament i de la incoherència de promoure el treball en equip metodològicament i, en canvi, exercir un lideratge "en solitari".

La figura de Cap d'Agrupament, en tant que responsable del cau, no desapareix, sinó que es complementa amb tres càrrecs que tenien una feina ben definida. Després de parlar-ne al sector durant tot un curs, al nostre cau es pren la decisió de fer-ho com millor sabem: aplicar-ho i fer-ne la valoració posterior.

Els càrrecs de l'Equip d'Agrupament són:

- Cap d'Agrupament: responsable últim de l'agrupament i persona/es que coordinen l'equip i el seguiment de les unitats.
- Responsable Pedagògic/a: s'encarrega de coordinar les formacions internes de l'Agrupament (Fo.Ca. inicial) i de fer el seguiment de la formació dels caps, així com del treball del mètode escolta de MEGSJC.

- Secretari/ària: s'encarrega de les afiliacions i de les actes dels consells (redacció i arxiu).
- Tresorer/a: s'encarrega de coordinar el pressupost de l'Agrupament, de fer els pagaments de les compres generals i dels pagaments de les sortides i campaments a les unitats.

El curs 1999-2000 es posa en marxa el Primer Equip d'Agrupament del Pau Casals format per l'Àngels Torné (Cap d'Agrupament), la Judit Lorita (Cap d'Agrupament), l'Isaac Herrero (Cap d'Agrupament i Tresorer) i la Mònica Ponce (Responsable Pedagògica i Secretària). Els cursos viscuts per aquests membres amb la nova manera de funcionar es valoren molt positivament, ja que també s'intenta que hi hagi algun/a membre alliberat d'unitat sempre, de manera que l'equip pugui tenir sempre una visió global del funcionament de l'agrupament. Es fa palès que la metodologia escolta funciona quan treballem en equip!!

ISAAC HERRERO I ÀNGELS TORNÉ

LA CINQUENA DÈCADA (2009-2019)

Si ens traslладem a uns anys enrere, vam viure una altra reforma, la de l'espai parroquial de Crist Rei, en la qual vam ser traslladats a l'edifici de l'altre costat de l'església. Quan al cap d'un any vam poder tornar, el Casal s'havia convertit en un lloc polivalent; l'espai havia canviat i l'ambient que es respirava també era diferent. No ens el sentíem tan nostre, i per aquest motiu, i molts d'altres, vam començar amb la recerca d'un nou espai que complís amb les necessitats del nostre cau. El curs passat, 2017-2018, vam prendre la difícil decisió de deixar el Casal parroquial de Crist Rei, que ens ha acollit durant 49 anys, i amb el qual sempre estarem agraïts.

Fa un any ens va sorgir l'oportunitat de canviar l'espai físic on el cau vivia, d'un edifici privat a un de públic. Tot creant la Federació d'entitats de La Sagrera amb diverses entitats del barri, com són *Drac i Diables i Gegants de la Sagrera*, *Juguem*, *l'Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera*, *Esquenes Platejades* i *l'Agrupament*, (posteriorment es va afegir l'entitat barcelonina *Andròmines*) presentar-nos al concurs que l'Ajuntament oferia. Després que s'aprovés el nostre projecte, vam iniciar el trasllat a la Torre de La Sagrera, un nou Casal públic i de barri, en el qual l'Agrupament hi juga un paper actiu i participatiu amb el barri de la Sagrera i les diferents entitats que el formen. Després de gairebé un any d'adaptació, podem confirmar que aquest nou espai encaixa amb els valors i la ideologia educativa que l'Agrupament promou.

Però tots aquests canvis d'espai no ens han fet perdre l'essència del que és el Pau Casals. Hem continuat treballant tot l'àmbit pedagògic, fent una renovació i recuperació de l'històric dels projectes educatius i línies de treball de l'Agrupament. També hem continuat amb les tradicions històriques, com seguir portant la **Flama del Canigó** fins a la Sagrera, de la qual cosa enguany s'ha celebrat el 40è aniversari. I n'hem creat de noves, com el *twister* de caps, la participació en projecte de La Marató de TV3 i els campaments d'hivern.

Moltes gràcies! I felicitats a tots per fer-ho possible!

MARTA MARÍ I ROGER MAGRÍ

SOM FIDELS AL NOSTRE PAÍS I ENS SENTIM CIUTADANS DEL MÓN

Una de les bases de l'escoltisme és el país, Catalunya. Des del cau sempre hem pensat que la millor manera de contribuir a fer un país més ferm, és l'arrelament al barri, per això l'Agrupament sempre ha tingut un vincle intens amb les entitats del barri. Des de sempre ha col·laborat a l'organització de la Festa Major, ja fos amb la desapareguda Vocalia de Joves o amb l'actual Comissió de Festes, aportant l'organització d'actes concrets com pot ser la 1a **Cursa a Peu de La Sagrera**, que ara és un acte consolidat i cabdal de la Comissió de Festes; també el sopar popular, ja sigui en forma de botifarrada o paellada, o d'altres actes que s'han anat organitzant durant el 50 anys d'història dels escoltes al barri. També des dels seus inicis col·laboraria en la Setmana del Centre Parroquial del Crist Rei, ara Casal, i que, amb els anys, esdevindrien en les actuals **Festes de la Primavera**. A nivell de Districte, des

que la Cavalcada de Reis arriba a La Sagrera, la nostra aportació ha estat col·laborar amb el servei d'ordre.

Un dels actes també fortament arrelat i consolidat és portar la Flama del Canigó, darrerament des de la Plaça Sant Jaume, corrents fins al barri. I en van 40 !!!!. Aquest darrer any, i per primer cop, vam anar al cim del Canigó a fer l'encesa de la foguera, des d'on sortirien totes les torxes per encendre les fogueres de Sant Joan als Països Catalans

Actualment, des de la Torre de La Sagrera, seu de l'Agrupament, es donen suport a les diferents activitats que s'hi organitzen.

XAVIER VERA

Què és l'escoltisme?

L'escoltisme va ser fundat l'any 1907 per Robert Baden-Powell, i el moviment per a Noies Escoltes i Guies al 1910 per Agnès Baden-Powell i el seu germà. S'estima que des de llavors 750 milions de dones i homes hem estat escoltes o guies arreu del món. Actualment som més de 50 milions d'escoltes i guies repartits entre 216 països.

Des dels seus inicis l'escoltisme és, en realitat, una manera de fer, una manera de créixer. El mètode escolta és, a tot el món, un sistema d'autoeducació progressiva que té diferents elements en comú, com la vida en petit grup, el compromís que s'adquireix, l'autogestió i l'educació per l'acció...

El nostre agrupament, l'AEiG Pau Casals, forma part de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, que és una de les associacions d'escoltisme i guiatge del nostre país. La metodologia educativa es basa en la pedagogia del projecte i el mètode escolta. Aquest es pot resumir en 5 dinàmiques:

- **El petit grup.** Facilita que cada infant se senti acollit i valorat, pugui trobar el seu lloc, realitzi una funció concreta i aprengui a responsabilitzar-se de la tasca conjunta.
- **El progrés personal.** Fem un seguiment constant dels diferents aprenentatges adquirits, mostrant de forma explícita la millora.
- **El compromís.** Des de la seva entrada al grup, l'infant assumeix responsabilitats pròpies de la seva edat i d'acord amb les seves capacitats.

- **El joc institucional.** Potenciem la maduresa, la participació activa i la solidaritat a través del propi protagonisme i el repartiment de funcions, responsabilitats i àmbits de decisió dins del grup.
- **La fraternitat universal.** A partir de la descoberta de l'entorn més immediat, infants i joves arriben progressivament a conèixer, valorar i comprometre's amb realitats d'àmbit més ampli.

L'agrupament es divideix per edats en cinc unitats, les branques, que permeten aplicar el mètode escolta adaptat de forma progressiva a les necessitats i trets de cada etapa:

- **Castors i Llúdrigues**, de 6 a 8 anys, amb camisa color taronja.
- **Llops i Daines**, de 8 a 11 anys, amb camisa color groc.
- **Rangers i Noies Guia**, d'11 a 14, amb camisa color blau.
- **Pioners i Caravel·les**, de 14 a 17 anys, amb camisa color vermell.
- **Truc**, de 17 a 19 anys, amb camisa color verd.

Ens veiem cada dissabte amb infants i joves al "cau", la Torre de La Sagrera, i un cop al mes sortim a la natura. Us hi esperem!

CONSELL DE CAPS 2019

VALORS COMPARTITS

Els Blaus i els Blancs, a Granollers; la Vella i la Jove, a Valls; culers i periquitos, en el futbol... Rivalitat en estat pur; sana, però rivalitat. Em permetreu que aquest sigui el meu personal punt de partida a l'hora de gosar referir-me a l'**Agrupament Escolta Pau Casals** amb motiu del seu cinquantè aniversari. Amb un passat de tretze anys a l'Esplai, no podia ser d'altra manera.

Si em pregunteu quina era aquesta rivalitat en aquell llunyà moment en què vaig gaudir de l'Esplai us diré que era merament testimonial; absolutament sana. A tot estirar, ens retrèiem mútuament la pertinença corresponent a les nostres entitats sense que mai no haguéssim arribat més enllà. És més: aquests retrets només es produïen amb aquells escoltes amb els quals manteníem certa relació i amb un to burleta que només cercava estrènyer encara més aquella complicitat amb els nostres "rivals".

Que jo hagués anat a parar a l'Esplai probablement fou casual. Penso que els meus pares m'haurien pogut perfectament inscriure al Pau Casals quan, amb tot just set anys, em van encaminar a l'associació de lleure de la parròquia. Si la memòria no em falla (que cada cop em falla més), els escoltes ocupaven uns locals a la torre del campanar de l'església, mentre nosaltres, els petits de l'Esplai, érem confinats a les catacumbes del mateix edifici. Els **valors**, tanmateix, sempre he pensat que eren absolutament compartits: educació en el lleure buscant que la canalla creixés en un entorn de proïsme, respecte als altres, compromís amb la societat, esperit crític, amor a la natura. I els valors considero que són el més rellevant; el més invisible als ulls, que diria Saint-Exupéry.

Alguns dels meus companys d'Esplai, malgrat no buscar mai brega amb els nostres veïns, sí buscaven més distància amb els

escoltes. S'escudaven en l'uniforme que sempre els ha identificat i que els distingia de nosaltres, que amb prou feines lluïem el fulard (un element testimonial que no quedava exempt de crítiques, ja que com a monitor vaig poder sentir com un pare el titllava de paramilitar). Més enllà de la indumentària, podríem dir que els escoltes pertanyien a una organització més àmplia, amb unes fórmules més estructurades i, fins i tot, amb un lligam més estret amb la muntanya (podria estar equivocant, però tinc la impressió que ells eren més ambiciosos que nosaltres pel que fa a les sortides a la natura). El compromís cristià també era un altre punt diferencial, perquè tot i que ambdues entitats pertanyíem a la parròquia, el vincle religiós a l'Esplai sempre fou més lax.

A la darrera etapa personal, una paret separava el Pau Casals i l'Esplai en els barracons que ocupàvem, malgrat que els escoltes entraven per Martí Molins i nosaltres pel Casal mateix. Tot just ens trobàvem al pati de la plaça, on a vegades sí afloraven gestos torçats davant la seva disponibilitat si havíem programat algun joc dels que reclamaven ocupar tot l'espai. Però sempre va imperar la cordialitat i el respecte recíproc.

Vull des d'aquí transmetre la meva enhorabona a l'**Agrupament Escolta Pau Casals** per aquest cinquantenari i per la trajectòria recorreguda. Segur que centenars de canals poden estar agraïdes a l'entitat i als seus caps per la tasca realitzada; una tasca que ha contribuït a fer pujar persones amb un tarannà solidari i compromès amb el seu entorn, començant pel nostre barri, La Sagrera.

A la vegada, La Sagrera ha d'estar agraïda a aquesta entitat per la seva contribució al barri, perquè són entitats com aquesta (i tantes altres que configuren el nostre paisatge) les que ajuden a la necessària cohesió del veïnat. Les que ajuden a sortir de casa per baixar a l'àgora pública, per compartir espais, per intercanviar experiències, per conèixer-nos, fer coses en comú i créixer plegats. En valors, sens dubte compartits. Per molts anys, A.E. Pau Casals!

JORDI VILAGUT | VEÍ, PERIODISTA I AMANT DELS VALORS SOCIALS

Av. Meridiana, 306 - Tel. 93 349 36 91
08027 BARCELONA

C/. Sant Josep, 13 - Tel. 93 386 60 44
SANTA COLOMA DE GRAMENET

Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

Cl Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

Producte fresc, natural, pagès,
proximitat i Km 0

Josep Estivill, 33-35
08027 BCN
Tel. 932 77 97 54
espaiverd2015@gmail.com

flors · flowers · flores

Hondures 72 / Ptge. Coello
08027 BCN · Tel. 652 476 177
genarozamora7@gmail.com
Tel. 652 476 177

Pregó

FESTA MAJOR DE LA SAGRERA 2019

Confetti

Làser

La Tresca

Hotel Cochambre

Un altre any, la Festa Major ha sigut tot un èxit! Gràcies, tant a les entitats que han realitzat actes com als veïns i les veïnes que han participat d'un, de l'altre o de diversos d'ells.

Com sempre, hem tingut actes que ja porten molt de temps fent-se i que són part de la Festa Major, ja que sense ells no seria el mateix, com per exemple el sopar i el dinar popular, els tornejos de *catan* i *carcassonne*, la batalla de confeti, les puntaires, l'esbart, el *bollywood*, la *zumba*, el cerca-vila o el correfoc. I d'altres que són més nous i que esperem que segueixin celebrant-se amb nosaltres molt de temps, com les festes alternatives, el torneig de *màgic*, el concurs de truites o l'espada làser (entre molts més que hem pogut gaudir).

I, per sort, sempre acompanyats de les noies del punt lila, que vetllen, ens ajuden i assessoren durant les nits de concert per evitar qualsevol agressió sexual en aquest entorn. Aprofitem aquest espai per expressar la necessitat de tenir aquest suport durant les festes de tot l'any, ja que aquestes agressions no només es poden patir durant la Festa Major, sinó que, per desgràcia, també es poden produir en tots els altres espais i festes del barri durant la resta de l'any (també, per desgràcia, en horaris no nocturns).

Acabada la festa, s'apropen molts més actes. Per començar, la passada cursa de La Sagrera del diumenge 15 de desembre, on sempre som convidats a participar, tant infants com adults. Hi ha cabuda per a totes les edats!!!

I ben aviat podrem gaudir també de la Cavalcada de Reis que ja s'apropa, i que amb moltes ganes ja estem preparant.

I, tot i que encara falta una miqueta més, no ens oblidem que al febrer tenim la rua de Carnaval!!! Vindreu disfressats/es en solitari, en parella o fent comparsa? Sigui com sigui segur que farà molt de goig!

Visca La Festa Major i visca La Sagrera!!!

COMISSIÓ DE FESTES DE LA SAGRERA

Cerca Vila

ENTRA AL MERCAT DE FELIP II

BANC DEL TEMPS

Aquest mes de novembre de 2019 ha fet 7 anys de la creació del **BdT de La Sagrera**. Va sorgir de l'Associació La Sagrera es Mou, i es va constituir com una de les seves seccions, amb persones que el van engegar, amb molt d'entusiasme i ganes de fer coses, perquè creien en aquest projecte, de la mateixa manera com hi creiem els actuals membres de la Secretaria.

En global estem satisfets del que s'ha aconseguit: actualment som 163 usuaris, s'han fet més de 1.600 intercanvis i més de 2.800 hores intercanviades.

Després del boom del seu naixement, els intercanvis s'han anat mantenint. Ens agradaria que tingués més activitat, cosa que depèn, en gran part, dels seus usuaris. Hi ha usuaris que, per diversos motius, han fet molt pocs intercanvis. Un cop analitzada la situació, hem detectat que, en general, les persones ens oferim a ajudar els altres, però quan necessitem algun servei, no recordem de mirar primer al BdT per si algú ens pot fer aquest servei; i un altre motiu és que ens costa demanar.

Volem animar els usuaris actuals que quan necessiteu alguna cosa o servei, recordeu que tenim un BdT al barri, i mirar si algú dels usuaris està oferint allò que esteu buscant. Als que encara no

ho sou, us animem a formar-ne part i poder beneficiar-vos dels seus avantatges. No només obtindreu serveis de forma gratuïta, sinó que, al mateix temps, coneixereu persones del barri i... per què no?, fer noves amistats.

Les activitats més demandades són classes de conversa d'anglès i d'informàtica, però tenim molts més serveis que s'ofereixen:

Modista: cosir una vora, arreglar un vestit, fer una cortina...

Ensenyar a: fer mitja, ganxet, treballs manuals...

Bricolatge: penjar un quadre, reparar una aixeta...

Acompanyament: a persones grans, fer encàrrecs, fer companyia...

Ensenyament: reforç Batxillerat, EGB...

Cangurs: de criatures, de mascotes...

Assessorament: viatges, immobiliària, decoració, confecció àlbums digitals...

Salut: Flors de Bac, quiromassatge, Reiki...

Imatge personal: perruqueria, manicura, maquillatge...

Cuina: fer croquetes, pastissos...

I moltes més coses...

Us recordem que us podem atendre per a més informació i/o donar-vos d'alta, a La Torre de La Sagrera, carrer Berenguer de Palou, 64, tots els dimarts de 18:30 a 19:30 h.

US HI ESPEREM!

SECRETARIA DEL BANC DEL TEMPS

EL PROJECTE [REC]FUGIADES DE LA SAGRERA GUANYA EL PRIMER PREMI ESTATAL APS

[REC]FUGIADES és un projecte educatiu en clau d'Aprenentatge Servei protagonitzat, durant el curs escolar 2018-19, per una vuitantena d'alumnes de 4t d'ESO del col·legi Mare de Déu dels Àngels. L'objectiu d'aquest projecte és sensibilitzar i millorar el coneixement de la ciutadania sobre la situació i els drets de les persones migrades, desplaçades i refugiades, contribuint a canviar percepcions i actituds. La professora responsable n'ha estat la Marta Bellver, qui ha avançat en un article publicat a la revista Tota la Sagrera que *"volem donar continuïtat al servei iniciat des de l'escola amb la finalitat de sensibilitzar des de la mirada jove als veïns i veïnes del districte de Sant Andreu envers la situació que viuen les persones migrades i refugiades, reivindicant la riquesa que representa per a la ciutat de Barcelona viure des del respecte la interculturalitat"*.

[Rec]fugiades té un caràcter volgutament cíclic per aconseguir un efecte d'extensió en forma de "taca d'oli" que propiciï que, un cop acabada la fase corresponent, els i les joves no tan sols siguin capaços d'iniciar projectes nous sinó que aconseguixin que altres joves s'incorporin al projecte. Tots els coneixements adquirits i valors treballats són finalment un bon exercici de ciutadania activa, una pràctica rica en valors que fomenta la sensibilització en l'acollida de les persones migrants.

FONT: AJUNTAMENT DE BARCELONA.

DISTRICTE DE SANT ANDREU

ELS ALIMENTS DE L'HORT

Les bledes: són sanes i les trobem al llarg de tot l'any, si bé la seva millor època és la tardor i l'hivern.

Els alls: l'all és un ingredient indispensable de la cuina mediterrània, des de fa més de cinc mil anys. És originari d'Àsia Central i es va estendre àmpliament per tot Europa, i des d'allà al continent americà. A Catalunya l'all es cultiva

a gran escala i es pot trobar en la majoria dels horts. Es troba al mercat durant tot l'any, ja que floreix entre finals de la primavera i començaments d'estiu. La resistència que presenta el fruit, fa que es conservi en perfecte estat durant molt de temps un cop recol·lectat i guardat en un lloc fresc.

Brotons: la col brotonera, de la qual surten els brotons, és una varietat de col cultivada a la zona del Garraf que ha perviscut tot i que durant molts anys va estar a punt de desaparèixer. Amb la iniciativa d'alguns agricultors i entitats locals, se n'ha iniciat la seva recuperació.

Cebes: també originàries d'Àsia, són un dels ingredients principals de la cuina mediterrània.

Cols d'hivern: són un aliment bàsic a totes la cuines europees des de temps antics. La col és una hortalissa de fulla verda, per tant, és una verdura. Al mercat podem trobar una gran varietat de cols, i totes elles tenen poca energia. En general, és rica en vitamina C que ajuda absorbir el ferro de la carn i impulsa la resposta immunològica. També té un contingut important d'àcid fòlic.

Escarola: és l'ingredient principal de gener i febrer. Amb un gust lleugerament amarg i amb unes fulles més arrissades que les de l'enciam, és la seva tradicional substituïda durant els mesos d'hivern, gràcies a la seva resistència al fred. Per tant es tracta d'un aliment idoni per a aquesta època de l'any, quan gaudeix d'una millor qualitat. Els restaurants de Tarragona ofereixen aquest plat com a "xatonada".

Cireres: és una de la fruites més esperades al llarg de l'any. És una fruita de temporada i és rica en vitamines.

Tot això a l'hort urbà de la Ferroviària de la Sagrera. El reg és amb gota-gota d'aigua, que és un sistema molt bo per a totes les plantes de l'hort.

Es fan visites guiades i per poder venir truqueu a la Biblioteca Marina Clotet, tel. 93 340 86 75

JORDI ARAGONÈS

RESUM SESSIÓ DE TREBALL "NO ESTIC BÉ I VULL CANVIAR AQUESTA REALITAT"

CASAL DE BARRI LA TORRE DE LA SAGRERA, 28/11/2019

Foto: Andrea Font

La violència conjugal és un problema tan estès com ocult. Hi ha moltes raons per les quals la víctima intenta dissimular i amagar la situació d'abús (físic, psicològic i sexual).

Només quan la violència provoca danys físics o psíquics greus, el fenomen es fa visible per als altres.

Per tal de comprendre la dinàmica de la violència conjugal, cal tenir en compte dos factors que la caracteritzen: el caràcter cíclic i la seva intensitat creixent, la qual cosa estableix la síndrome de la dona maltractada que promou l'estat de paràlisi progressiva per demanar ajuda, d'indefensió apresada que la fa arribar a pensar que faci el que faci sempre serà maltractada. La socialització

tradicional del rol sexual rebuda, perpetuada, reforça aquesta impossibilitat per actuar.

L'única manera de "tallar" aquest cicle i l'escalada d'actes violents és a través de la intervenció externa de familiars, amics, metges, educadors, psicòlegs, assistents socials, advocats, policia i mediatitzada en institucions de caire social, sanitari, educatiu, policial i judicial.

L'enfocament institucional inclou la desmitificació del paper tradicional del gènere femení com a mare, esposa i mestressa de casa. Es treballa sobre els prejudicis i les expectatives que les dones hem incorporat en l'estereotip femení, animant-les a valorar-se com a persones autònomes i independents, revalorant la seva autoestima.

Per tant..., cuida't, cuideu-nos!

ISABEL MARZABAL,
RESPONSABLE DE L'ÀREA DE LA DONA DE L'AVV DE LA SAGRERA

Fundació Basiana Vers, a 2 de maig de 2019. Té com a primer objectiu l'exposició, catalogació, preservació i divulgació de l'obra i del pensament de Xavier Basiana Vers.

Escric aquestes línies des de Josep Estivill 57, després d'uns dies de desconexió del dia a dia de la **Nau Bostik**. Han estat uns moments que m'han servit per fer balanç de la feina feta en aquests darrers quatre anys i escaig, i també per reflexionar i encarar el futur amb nous reptes.

He estat revisant la història gràfica dels últims temps i he pogut recordar la gran quantitat d'històries i persones que he conegut i que hi han passat pels espais que, des de fa més de 22 anys, he gestionat, com la **Ivanow**, l'**Espai 30** i la **Bostik**.

I ara penso que em toca descansar, cuidar-me i recuperar l'energia per intentar fer un pas endavant (potser l'últim) i ser com sempre ambiciós. Cal posar ordre als meus papers, pensaments, fotos, i millorar la gestió; buscar recursos econòmics i també fer créixer les activitats culturals. Hem de tocar de peus a terra i ser

sostenibles, però també hem de ser somiadors.

La Fundació Basiana Vers ens pot fer més àgils, pot funcionar com a empresa, pot incloure tot el que té

a veure amb el creixement cultural (la transformació social) del nostre barri de la Sagrera i de la ciutat de Barcelona. En definitiva, treballar per la cultura, la transformació social i treballar per la gent.

XAVIER BASIANA VERS. MIRANT CAP AL FUTUR

FEM BARÇA

Fem Penya blaugrana a la Sagrera. Si vols fer-te el carnet de la **Penya Barcelonista Districte XXVII** de la Sagrera has de saber que la inscripció és gratuïta, i que la quota anual és molt assequible, només 10€. Amb aquesta quota de soci tindràs un descompte del 25% sobre el preu de l'entrada al museu, i més coses del Barça que t'explicarem a la nostra seu. A la penya barcelonista de la Sagrera la gent que hi som ens ho passem molt bé.

A aquestes alçades de l'any portem un grapat de partits de la temporada de la Lliga 2019 – 2020. A l'inici d'aquesta temporada a la seu de la Penya es va fer un pisolabis amb cava i un discurs del president de la penya, el David Angulo Díez, amb gran èxit de gent. Ens trobaràs al carrer Hondures 30, als locals de l'Espai 30, Barcelona.

Anècdotes històriques del futbol

El 2 de febrer de 1902, al carrer barceloní del Comte d'Urgell, neix un nen es dirà Josep Samitier i Vilalta. Format a l'Internacional de Sants, jugà de davanter centre i migcampista amb el FC Barcelona des de l'any 1919 fins al 1932, on va viure l'època daurada del club dels anys 20.

Dotze Campionats de Catalunya, cinc copes d'Espanya i una Lliga van coronar la seva brillant trajectòria al club. 326 gols el situen com a tercer màxim goleador de la història del club

seva destacada etapa com a jugador. L'any 1944 va iniciar una important etapa com a entrenador barcelonista que finalitzà el 1947. Amb la seva presència a la banqueta, l'equip es va proclamar campió de Lliga en la temporada 1944-45, un títol que es resistia des del 1929.

Molt popular a la seva època, la seva fama el va portar a fer anuncis publicitaris i pel·lícules. Juntament amb Ricard Zamora, Àngel Rodríguez, Ladislao Kubala i Joan Gamper, és l'únic futbolista que té un carrer amb el seu nom a Barcelona.

Samitier va morir el 4 de maig de 1972, amb 70 anys, a Barcelona. Està enterrat al Cementiri de les Corts (Barcelona), com altres jugadors del FC Barcelona.

JORDI ARAGONÈS

de tots els temps darrere de Leo Messi i Paulí Alcàntara. Va rebre els sobrenoms del "mag" i "l'home llagosta". L'aportació de Josep Samitier, però, no es va limitar a la

ELECCIONS GENERALS AL CONGRÉS DE DIPUTATS

En el termini de 6 mesos i escaig, temps que va del 28 d'abril al 10 de novembre, a causa de la impossibilitat d'aconseguir una majoria que permetés governar, s'han produït unes noves eleccions en el conjunt de l'estat espanyol. Veiem com han anat al nostre barri, comparant-les unes amb les altres.

8 D'ABRIL DEL 2019

21.774 Electors

17.552 Votants

75 Vots en Blanc

72 Vots nuls

PSC-PSOE 4.385 vots

ERC-Sobiranistes 4.049 vots

En Comú Podem 3.067 vots

C's 2.120 vots

PP 1.208 vots

Junts x Cat 1.204 vots

Vox 585 vots

Altres 787 vots

10 DE NOVEMBRE DEL 2019

21.832 electors

16.585 Votants

102 Vots en Blanc

75 Vots Nuls

PSC-PSOE 3.693 vots

ERC-Sobiranistes 3.465 vots

En Comú Podem 2.820 vots

PP 1.590 vots

Junts x Cat 1.380 vots

C's 1.117 vots

CUP-PR 997 vots

Vox 866 vots

Altres 480 vots

Destaquem que, encara que hi havia 58 electors més, 967 persones no han votat aquest cop. Malgrat aquesta dada, hi ha 3 partits que han incrementat els seus vots en termes absoluts: PP amb 382, Junts x Cat amb 176 i Vox amb 281 vots. Hi ha un partit que no es va presentar a l'abril i que ara ho ha fet: CUP-PR, amb 997 vots.

La resta han perdut electors tots ells, encara que han mantingut les tres primeres posicions, PSC: 692 vots, ERC-Sobiranistes: 584 vots i En Comú Podem: 247. La davallada més important es produeix amb C's, que ha perdut 1.003 vots.

A partir d'aquestes dades, es poden obrir tota mena de càlculs i especulacions respecte a com s'ha produït el traspàs de vots

d'unes formacions polítiques a d'altres, que expliquin aquestes diferències, i fins i tot a qui ha perjudicat més el gairebé miler de persones que han deixat de disposar el seu vot en relació a les anteriors eleccions. Molts canvis amb un marge de temps reduït entre una i altra contesa electoral, encara que amb molts i intensos esdeveniments que sens dubte han modificat la decisió final de molts electors.

I una vegada més, sense dades per barris de les eleccions al Senat. Són tractades, talment, com si fossin de segona categoria.

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DE LA SAGRERA

CONEIXEM UNA MICA MÉS LA SAGRERA

En aquest número ens dedicarem a una variable: el nombre d'aturats del nostre barri segons dades del Fons del Departament de Treball i Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, recollides per l'Institut Municipal d'Estadística de Barcelona.

Analitzant dades des de l'any 2013, en el qual hi havia 1.935 desocupats a la Sagrera, aquest nombre s'ha anat reduint any rere any fins arribar als 1.198 al 2018. En canvi, segons dades d'octubre del 2019, aquest descens s'ha estancat, ja que són 1.200 els que es comptaven en aquell moment.

L'estructura d'aquests desocupats segons el nombre de mesos en què estan en aquesta situació, ens diu el següent.

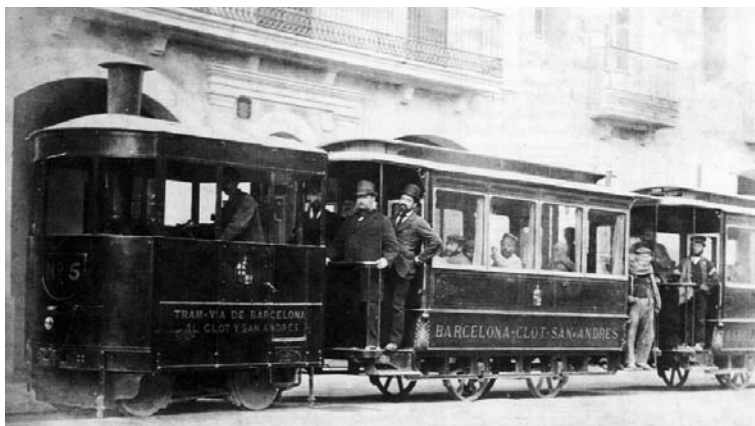
Al 2013 hi havia 715 que portaven fins a 6 mesos sense feina. Al 2018 s'havien reduït fins a 573 en una baixada també creixent, que s'havia aturat a l'octubre del 2019, perquè aleshores eren 576.

De 6 a 9 mesos aturats, al 2013 n'hi havia 349, baixant fins a 171 al 2018, però creixent lleugerament a l'octubre del 2018, quan n'eren 190.

I finalment, amb més de 12 mesos sense feina, al 2013 n'hi havia 871, que van anar baixant fins a 453 al 2018, mentre que a l'octubre del 2019 amb 449, la xifra era molt semblant.

Veiem, doncs, que del 2013 al 2018 s'ha produït una recuperació de la capacitat de trobar feina, encara que aquesta dada és sols quantitativa i no qualitativa, ja que no en sabem – encara que intuïm – res més a nivell de barri: duració contractes, condicions laborals, etc. Tot i que, el que sí sembla que ens indiquen les xifres és que, siguin quines siguin aquestes consideracions, s'està arribant a un punt d'estancament, preludi, segons altres indicadors macroeconòmics, de nous augments de la desocupació.

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DE LA SAGRERA

Tramvia de foc de Barcelona-Clot-Sant Andreu de Palomar.
AUTOR DESCONEGUT / FONS TRAMVIA 48.

Des del Portal Nou de Barcelona, on el 1888 van erigir-hi l'Arc del Triomf, fins a la Trinitat, podem seguir el traçat de l'antiga carretera de Ribes, la via romana i calçada medieval, que es reconeix en els carrers de Ribes, del Clot, Gran de la Sagrera, Gran de Sant Andreu i manté el nom de carretera de Ribes arribant a la Trinitat.

El 1877 aquest recorregut entre Barcelona i Sant Andreu va ser aprofitat per Aleix Soujol i Manitte per a construir el tramvia de foc que uniria ambdues poblacions, instal·lant les vies al marge del camí i salvant algunes rieres amb ponts, marges i terraplens.

Si bé bona part del camí discorria per terrenys agrícoles, havia de travessar nuclis poblats com les cases de Fort Pienc, tot el Clot i tota la Sagrera fins al mig de Sant Andreu i l'amplada del carrer, pensat per al pas de carruatges, era molt més estret per alguns indrets puntuals, per la qual cosa el tramvia passava a freqüència de cases habitades o de fàbriques.

El dilluns 27 de juny de 1881, un passatger que anava al tramvia, en un vaivé va abocar-se a la finestra quan passava per un punt del carrer Gran de la Sagrera, picant de cap contra el mur d'una casa de la qual el tramvia passava arran, rebent un fort impacte al cap. Aturat el tramvia, el personal va portar el ferit a la farmàcia propera, ja que havia rebut un fort impacte i

sagnava abundantment. L'enrenou entre els veïns va ser gran, perquè indignats recordaven que aquest punt ja havia estat escenari d'alguns ensurts entre el tramvia i els vianants.

A finals de juliol, l'ajuntament de Sant Martí de Provençals acordava enderrocar aquelles cases i arreglar el carrer Gran fixant una amplada regular en aquells punts conflictius, i de passada disposava altres enderrocs en indrets de perill, com el del Molí d'en Carbonell, tot en runes, ubicat a freqüència del terme de Sant Martí, tocant el de Barcelona, a Fort Pienc.

Però el mal de cap continuà. El 1882 el plenari martinenc s'havia de preocupar en diverses sessions pel mal estat de les vies, causa de continuats descarrilaments i objecte de constants aturades en el servei, de vegades d'hores, de vegades de dies, amb la gran molèstia que causava. Era el moment en què s'estava construint un ramal que pujava a Horta, inaugurat el 1883.

Per contra del que s'ha escrit, el tramvia de vapor de Barcelona a Sant Andreu va ser un èxit rotund. El balanç de l'any 1883 indicava que havia transportat 2.005.350 passatgers, gairebé mig milió més que l'any anterior, i havia recaptat 327.913,03 pessetes, vuitanta mil més que a l'exercici anterior. Aquest promig de 5.509 passatgers diaris i 901 pessetes d'ingressos li donava un bon rendiment. Tenia en la memòria de 1883, a final d'any, 2.500.000 pessetes en accions, quinze màquines i 30 vagonets. Potser aquesta va ser la causa de la seva ruïna, perquè amb data de juliol d'aquell any havia rebut la concessió d'ampliar la línia des de Sant Andreu fins a Sabadell, per Montcada, Cerdanyola, Ripollet i Barberà, i un ramal a Badalona.

Massa èxit i de cop; les inversions que s'havien de fer eren molt grans i la companyia tingué entrebancs. Jujol va abandonar l'aventura viària per dedicar-se, amb el seu germà Carles, només a la metal·lúrgia. El tramvia va seguir la seva història.

JOAN PALLARÈS-PERSONAT

CASANOVA
Dream's
¡Déjate asesorar!
C/Gran de Sagrera 115
Tel. 93 351 39 33
Peluqueria
Maquillaje
Estilismo
Fotografía

PERRUQUERIA
MAR-I-BEL
Tel. 93 352 29 63
C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

Montse Iniesta
PERRUQUERIA UNISEX
Vallès i Ribot, 54 · 08027 Barcelona
Tel. 934 080 280
Montse Iniesta Peluqueria

**Fes publicitat,
fes barri**

**Benvinguda
Màgia**

**EL 5/1, VINE A LA CAVALCADA
DE LA SAGRERA - SANT ANDREU!**

17 H ARRIBADA A L'ESTACIÓ
20 H ARRIBADA A PL. MASADAS

“EL (MEU) COTXE ÉS UN PROBLEMA?”

El passat dijous 21 de novembre, en el marc de la Festa Major del barri hi va haver una xerrada-taller convocada per l'AVV de La Sagrera, al Casal de barri de la Torre de la Sagrera, sobre com encarar la reducció del cotxe privat per fer front a la contaminació, la qual va ser dinamitzada per l'Escola Veïnal de la FAVB amb la col·laboració de la *Plataforma per la Qualitat de l'Aire*. Us fem a mans alguns dels punts que van ser exposats per debatre'ls posteriorment.

La contaminació de l'aire va provocar l'últim any 351 morts prematures. Els vehicles motoritzats generen el contaminant principal de la ciutat, el diòxid de nitrogen (NO₂), i el 48% de la població de la ciutat hi està exposada habitualment en uns valors superiors als recomanats per l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

QUINS SÓN ELS COL·LECTIUS DE RISC?

Hi ha grups de població especialment vulnerables als efectes de la contaminació: infants de menys de sis anys, gent gran, adults amb problemes cardíacs o respiratoris, o dones embarassades. Aquests col·lectius són els usuaris principals del transport públic i, per tant, són els que contaminen menys, però són els que més pateixen els efectes de la pol·lució dels vehicles privats més contaminants. En el cas de les dones embarassades, la contaminació també afecta la gestació i el desenvolupament del fetus.

El trànsit emet fins al 60% dels gasos de diòxid de nitrogen (NO₂) que inhem en respirar. Segons la mida, s'endinsen més o menys en el sistema respiratori. Les partícules més fines són les més perilloses per a la salut, perquè penetren fins a l'interior del sistema circulatori, arriben al torrent sanguini i poden creuar la barrera hematoencefàlica i arribar al cervell.

QUINA MIDA TENEN?

Les més petites, les ultrafines, tenen la mida d'un virus, les partícules en suspensió de menys de 2,5 micres (PM_{2,5}) tenen la mida d'una bactèria, i les partícules en suspensió de menys de 10 micres (PM₁₀) tenen la mida d'una cèl·lula.

La contaminació a Barcelona és tan alarmant que obliga a restringir l'ús del transport

El (meu) cotxe és un problema?

Debat-taller

- És tan greu la contaminació que genera el cotxe?
- Són necessàries les mesures restrictives a l'ús del cotxe?
- Tenim alternatives al cotxe privat?
- Són encertades les propostes de l'administració?

dijous 21 novembre
a les 18'30h
Casal de barri
Torre de La Sagrera
Berenguer de Palou 64-66

convoca:

QUINES MALALTIES POT PROVOCAR O AGREUJAR LA CONTAMINACIÓ?

L'aire contaminat pot provocar càncer de pulmó, té clars efectes en malalties cardiovasculars i respiratòries, contribueix a l'aparició d'asma i de diabetis, restringeix el creixement fetal, alenteix el desenvolupament del cervell i de la funció pulmonar dels infants i, en definitiva, redueix l'esperança de vida.

Es calcula que a Barcelona la contaminació atmosfèrica causa:

- El 33% dels casos nous d'asma infantil.
- El 10% dels càncers de pulmó.
- El 30% dels ictus.

L'ÚS DESMESURAT DEL VEHICLE PRIVAT és un dels aspectes que més compromet la sostenibilitat. Volem polítiques valentes per a una mobilitat més sostenible.

JAUME MATAS | PRESIDENT AVV LA SAGRERA

HIGIENE DENTAL

gratuïta

| Presentant l'anunci a clínica

20%
DTE.
ODONTOLOGIA
GENERAL

25%
DTE.
ORTODÒNCIA

990€
+ IMPLANT
CORONA

(io) Sant Andreu
Neopàtria, 55

Demana cita gratis al

900 800 850

www.ioa.es/avv-la-sagrera

ART-APROP

L'ESPAI 30, espai públic ubicat a la Sagrera, té entre d'altres objectius el d'acostar l'art, i sobretot el contemporani, al barri, generant exposicions mensuals de fotografia i arts plàstiques, en general de qualitat i de nous creadors.

Volem que les escoles del barri les puguin gaudir i se'n beneficiïn, d'aquí neix **ART-APROP**.

ART-APROP és un projecte que s'emmarca dins **LA SAGRERA ES MOU per les escoles**, que té en el seu haver el projecte **ART-ESCOLA** i el del **FIREM-NOS**. En tots aquests projectes l'objectiu és fer xarxa amb les escoles del barri i els seu entorn.

Entenem que l'educació dels alumnes ha de garantir la formació, tant a nivell humà com intel·lectual, emocional i artístic, així com facilitar que cadascú desenvolupi al màxim les seves possibilitats. Tenim una confiança enorme en els nens i nenes, i pensem que són capaços de grans empreses, per això hem de procurar fer emergir i créixer les seves capacitats que de ben segur tenen.

Actualment vivim en un món canviant a ritmes vertiginosos i es fa necessari educar per l'adaptabilitat del canvi. Ens orienta el convenciment que l'educació visual i plàstica és imprescindible. Les escoles hem de fomentar i fer créixer la capacitat creadora, la imaginació per crear mons fantàstics i sentiments en la seva absència, donar eines i tècniques perquè puguin transmetre idees, emocions, comunicar-se amb el llenguatge visual i, evidentment, educar per la comprensió i valoració del món de l'art i la cultura.

En el projecte **ART-APROP** volem oferir una proposta didàctica i un contacte directe amb l'artista i l'obra exposada. Estimular els alumnes amb la diversitat d'artistes que no són tan reconeguts com els grans mestres que normalment es treballen a l'escola, i on la trobada i comunicació ens aportarà moltes idees, experiències i emocions que potser no trobem en un museu.

Hem començat amb una oferta per al novembre molt interessant, que gira entorn al Jazz. L'artista que ha estat disposat a oferir l'intercanvi pedagògic de la seva obra és **BENJAMIN TORCAL**, "into the grove", amb un extens currículum d'exposicions, sobretot per Europa (actualment a Dinamarca). Benjamín presenta una sèrie de treballs de pintura sobre tela. Utilitza un estil entre l'expressionisme abstracte i la nova figuració. En aquesta

sèrie el tema gira al voltant de la música de jazz i la manera en què les melodies i instruments es relacionen entre si.

La proposta va ser anar a **L'ESPAI 30** sabent només que anàvem a veure una exposició de pintura abstracta feta entorn al Jazz i de l'artista **Benjamín Torcal**, sense necessitat d'agafar el transport públic ni pagar entrada. Un cop a l'exposició, primer vàrem observar els quadres i, llavors, ens vam asseure amb el Benjamín i li vàrem fer totes les preguntes que ens rondaven pel cap, referents a la seva obra i a l'art en general. Al final havíem estat escoltant i descobrint durant 40 minuts la vida i història de l'artista i la seva obra.

L'experiència amb els alumnes de 5è de les escoles **ESTEL** i **EL SAGRER** va ser, segons els alumnes, "molt xula, hem après molt." Realment esperem repetir l'experiència d'**ART-APROP**, ja que en vam sortir tots molt satisfets, alumnes, mestres i organitzadores. Cal valorar i agrair molt al **Benjamín Torcal** els seus dots de comunicació verbal.

ROSER CARITX

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial

Necessitem pisos de 3 i 4 dormitoris per cobrir 74 demandes.

Garantia de venda i lloguer.

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97

info@fincas-sanandres.com • www.fincas-sanandres.com

Què fem?

Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure però també esforçant-se.

Necessitem material?

Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al Club.

No serà molt petit?

L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys.

Qui està per ells?

Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor, i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens.

Juguen partits o participen a campionats?

És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust.

PATINATGE ARTÍSTIC

Contacte: Rubén Reyes
Telèfon: 655 97 86 92

cpcpatinatge@gmail.com
/cpcongrespatinatge
www.cpccongres-patinatge

HOQUEI PATINS

Contacte: Víctor Cruz / Marta Montoya
Telèfon: 666 73 13 00 / 601 06 47 65

hoqueibasecpccongres@gmail.com
/Club-Pati-Congrés
<http://cpccongres-hoquei.cat/>

ASSOCIACIÓ
LA SAGRERA
ES MOU

Els 2 primers mesos
GRATUITS!

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

**60 ANYS
1959 - 2019**

Amb el suport de

**Fincas e
Inmuebles
Sagrera**

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

- Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •
- Gestió eficaç i amb transparència •
- Tracte personalitzat •

*Cerquem CASES i PISOS
per als nostres clients*

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

LA TORRE DE LA SAGRERA, UN ESPAI OBERT AL TERRITORI

La Torre de La Sagrera inicia un nou any caracteritzat per la seva vinculació al territori i la consolidació de la seva tasca comunitària com a dinamitzadora i facilitadora d'iniciatives veïnals.

El primer any, 2018, va venir protagonitzat per la inauguració i la posada en marxa de les activitats de l'equipament. Fent un pas endavant, aquest 2019 s'ha avançat en la definició dels serveis bàsics, així com s'ha tingut la capacitat de construir les bases per l'acció comunitària. Ara, encetem el 2020 amb el repte de consolidar els diferents projectes comunitaris i, a més a més, generar un major magnetisme que permeti eixamplar la base dels diferents perfils socials que hi participen.

L'HORT DE LA TORRE

L'Hort és un projecte impulsat per la comissió de sostenibilitat de la Torre amb la finalitat de crear un espai de relació veïnal a través de l'aproximació a l'agricultura i la sensibilització ambiental.

L'Hort és concebut com un espai d'aprenentatge comunitari, d'integració i relació social que vol ser complementari a altres projectes d'agricultura urbana i alimentació del seu entorn.

Més enllà de ser una porta d'entrada al treball de la terra, al coneixement del cicle dels aliments i a la corresponsabilització dels béns comuns, l'hort és una bona manera de recuperar un espai per fer-ne un ús col·lectiu, compartint en un mateix espai no només les collites, sinó també coneixements dins d'un espai agradable carregat de bons moments.

Des de la seva inauguració, el passat mes d'octubre, hi ha un grup de voluntariat format per famílies i persones individuals que s'autoorganitzen per ocupar-se'n. Aquest grup està obert a qualsevol persona que hi estigui interessada. La participació en el projecte dona l'oportunitat de:

- Tenir cura de les taules de cultiu.
- Teixir un vincle entre l'entorn i la terra, i de la terra a la taula.
- Formar part dels espais de decisió sobre la gestió del projecte.
- Participar en les activitats comunitàries de coneixença i dinamització veïnal que sorgeixen de l'Hort: àpats populars, jornades de portes obertes, etc.

Una oportunitat per fer territori, intercanviar coneixements, tenir cura d'un espai comú i fomentar espais de relació veïnal.

EL RACONET DE LA TORRE

Aquest projecte dona resposta a les demandes rebudes per part de famílies i altres serveis a la infància de La Sagrera, per tant, s'entén com un espai obert a la participació on exposar les necessitats i inquietuds de les famílies en relació amb l'equipament.

Aquest espai serveix també per a establir aliances amb altres serveis dirigits a la infància del territori, espais de relació com grups de lactància o tallers infantils, fruit d'una demanda real de les famílies.

La decisió i coordinació ve donada per la Comissió d'Infància i família, formada pel veïnat que, amb la voluntat d'aportar des de l'experiència, s'encarreguen de vetllar per l'espai i els seus recursos, de proposar activitats i tallers, i per definir els serveis. És una comissió que està oberta en tot moment a la participació de qualsevol persona que ho desitgi. Dins aquest projecte s'inclouen diferents iniciatives:

Espai obert de joc i relació

Un espai per a famílies i, sobretot, per als infants més petits, situat a les golfes de la Torre de La Sagrera. Espai de lliure accés, equipat amb material de joc d'ús comunitari adaptat a diferents etapes evolutives. Destinat a famílies que vulguin gaudir d'un espai de joc amb els seus infants i de trobada amb altres famílies. Aquest espai és lliure i gratuït i de responsabilitat compartida. L'accés és obert i amb un aforament limitat a 20 persones simultànies.

MÉS ENLLÀ DE LA SAGRERA

Grup de lactància materna

Espai d'acollida, informació i suport a totes aquelles mares o dones embarassades que vulguin gaudir en grup d'aquesta etapa. Compta amb l'acompanyament d'una llevadora del CAP de La Sagrera que resoldrà els dubtes que hi puguin sorgir. És un espai lliure i gratuït al qual es pot anar sense avís ni reserva prèvia, per dubtes puntuals o per compartir una estona amb altres mares. Cada dijous, d'11.30 a 13.30 h

Xerrades mensuals al voltant de la criança

La Torre acull cada mes una xerrada organitzada pel CAP de La Sagrera i el grup Salvem el Cap. Les temàtiques de les jornades venen definides pel col·lectiu i el grup d'especialistes, fent front a diversos temes relacionats amb la criança dels infants en les diferents etapes evolutives: primers auxilis, introducció d'aliments, vacunació, etc.

MEMÒRIA VIVA

El projecte neix de la Comissió d'Història i Patrimoni de la Torre de La Sagrera. Aquest pretén immortalitzar, mitjançant la gravació de persones que hagin nascut, com a mínim, en època republicana a La Sagrera, la història i els canvis viscuts al nucli poblacional. I és que les persones amb major edat guarden un tresor dins la seva motxilla de vida, una joia que es vol posar en valor.

De moment, vuit persones han sigut enregistrades preferentment al mateix edifici de la Torre de La Sagrera. Ara bé, per tal de facilitar la mobilitat hi ha hagut un parell de casos que s'han fet en el mateix domicili. Per trencar el gel i saber quins continguts dipositen les seves vides, en tots els casos hi ha hagut una tasca prèvia voluntària de conversa informal que ha catalitzat una major permeabilitat a l'hora d'exposar les seves vides.

Després de fer una feina de postproducció i de síntesi, amb l'acte del 20 de novembre a la tarda, en el marc de la Festa Major, es va donar el tret de sortida a la visualització del resultat obtingut. Ara, de forma mensual, s'aniran reproduint les següents entrevistes. Aquests vídeos seran penjats públicament i així estaran disponibles com a recurs cultural i pedagògic.

El projecte té la pretensió de seguir gravant persones amb els requisits descrits, si així sorgeix. Paral·lelament, es vol contrastar el document obtingut amb un contrapunt científic, convidant persones historiadores de La Sagrera a desglossar i comentar la memòria oral.

Tot de reptes per endavant que tot just comencen a veure la llum. L'equip estem encantat de rebre-us i no tindrem cap problema en respondre qualsevol dubte o inquietud.

EQUIP GESTIÓ DEL CASAL DE BARRI TORRE DE LA SAGRERA

La Sagrera Es Mou ha endegat darrerament una nova iniciativa. Sota el nom de **La Sagrera Es Mou Pel Territori**, des del barri es pretén organitzar sortides mensuals per conèixer i descobrir el patrimoni cultural, natural i geogràfic del nostre país.

Tanmateix, aquest no és l'únic propòsit que es persegueix amb aquestes activitats, amb les quals també pretenem fomentar el contacte entre el veïnat i la coneixença generada a partir de compartir aquestes experiències.

És per això que un dels objectius rau a buscar opcions assequibles, tant quan a preu com a accessibilitat. Sense descartar cap possibilitat, volem apostar pel transport compartit (públic o privat), entenent que així es propicia la conversa entre els participants d'aquesta iniciativa amb tot l'enriquiment personal que això comporta.

Les convocatòries, que alternaran dissabtes i diumenges per tal de donar oportunitat de participar-hi al màxim de gent possible, són obertes a tothom. No hi cal inscripció prèvia, tot i que sí és desitjable de cara a una millor organització. Les persones interessades poden contactar via correu electrònic a l'adreça lsempelterritori@gmail.com.

La primera de les sortides tingué lloc el passat 23 d'octubre al **CosmoCaixa**. En aquest cas, una dotzena de participants vam poder conèixer aquest interessant espai de Ciència en condicions preferents. Així mateix, l'1 de desembre vint-i-dues persones vam visitar la **Seu d'Ègara** i el **Castell Cartoixa de Vallparadís**, a Terrassa, un conjunt monumental d'alt interès arquitectònic i històric que opta a ser considerat Patrimoni Mundial per part de la Unesco.

La comissió ja ha programat les sortides per al primer semestre del 2020. Anoteu-vos-les a la vostra agenda, participeu-hi i divulgueu-les. I si voleu fer-nos propostes, podeu adreçar-les al contacte esmentat anteriorment.

AGENDA DE SORTIDES DE LA SAGRERA ES MOU PEL TERRITORI 2020

- Diumenge 19 de gener: visita a la **Casa Museu Lluís Domènech i Montaner**, a Canet de Mar.
- Diumenge 2 de febrer: visita matinal al **Museu Agbar**, a Cornellà de Llobregat.
- Diumenge 1 de març: visita matinal al **Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes**, a Barcelona.
- Diumenge 5 d'abril: visita matinal a l'**Hospital de la Santa Creu i Sant Pau**, de Barcelona.
- Dissabte 16 de maig: visita a la **Vall d'Ora**, al Solsonès.
- Dissabte 20 de juny: lloc a determinar.

COMISSIÓ LA SAGRERA ES MOU PEL TERRITORI

EL BARRI DE SANT ANDREU EN PERILL D'EXTINCIÓ

Ja fa temps que el nostre barri veí, l'històric Sant Andreu del Palomar, està patint un procés d'esquarterament pels quatre costats, la qual cosa posa en perill la seva existència. Primer va ser l'aparició de St. Andreu Nord - Tramuntana, després St. Andreu Sud (o al revés, tant és). St. Andreu est, tocant a la Maquinista, es reivindica *bonpastorena*. I ja fa molt de temps que el St. Andreu oest, cementiri inclòs, va ser separat irremeiablement per les males arts de la bruixa Meridiana.

I ara, en el cor del barri, ben a prop de la plaça Orfila, al costat d'un dels llocs més emblemàtics com és Can Fabra, els hi ha sortit, talment com un bolet, un tros de la Sagrera en forma d'institut. Una realitat que en temps del gloriós Ignasi Iglésias, en pau descansi, ningú s'hagués imaginat, de cap de les maneres, que hagués arribat a succeir.

D'aquest estrany símptoma ja es troben antecedents a la Sagrera. Com segurament els lectors ja saben, d'un dia per l'altre, al vell mig del nostre barri, va aparèixer una escola amb el nom del barri veí: Congrés – Indians, tota una anomalia espai-temporal per la qual els urbanistes encara no han trobat una explicació plausible. L'escola està al costat de la plaça de les Rates, també coneguda com Assemblea de Catalunya, a quatre passes del carrer de les Antilles. És evident que al costat de les Antilles els

Rètol que podeu trobar al carrer Segre 34, en ple barri de Sant Andreu del Palomar

Indians s'hi troben com a casa. Mai millor dit, en tot el barri dels Indians no trobareu un nom tan propi com aquest. Definitivament han vingut per quedar-se.

I com que tota acció té la seva reacció, tal com va pontificar el gran Newton tot contemplant com queia una poma, si els del Congrés – Indians van posar una escola a la Sagrera, nosaltres encara més, posem un institut al centre de la capitalitat del districte, un petit gest dels sagrerencs, però un gran pas per al Districte, trencant la norma no escrita que Sant Andreu

era intocable. Ningú havia gosat fins ara fer una cosa tan agosarada. Ara qualsevol petit barri perifèric es pot atrevir a fer una cosa similar. El vell barri de Sant Andreu del Palomar pot patir una proliferació d'intrusions que desdibuixin les seves essències més preuades, posant en perill la seva pròpia existència.

Vet aquí un procés del qual la majoria d'andreuençs en són espectadors inconscients. Encara que dat i beneït, potser tot plegat sols sigui un pas més dins l'estratègia del Districte per confondre els veïns dels diferents barris satèl·lits de la Gran Metròpoli Andreuenca i fer-los creure que tot, absolutament tot, és Sant Andreu.

SEID (SAGRERENC ESTRANYAT I DESCONCERTAT)

Centre Veterinari
La Sagrera

DE DILLUNS A DIVENDRES

Matins: 11:00 a 13:00 h

Tardes: 17:30 a 20:30 h

DISSABTES

Matí: 11:00 a 13:00 h

Avda. Meridiana, 262
08027 Barcelona
Telf. 93 351 84 57

Vols aprendre a ballar sardanes?

Tots els divendres de 18 h a 20 h

Inscripcions:

Casal de Barri Torre de La Sagrera

Carrer Berenguer de Palou, 64-66

Aquest curset està pensat per a totes les edats.

Pots venir sol o amb la família.

Organitzen:

CÒMIC A LA BIBLIOTECA: TOT UN UNIVERS PER DESCOBRIR

El còmic, historieta o novel·la gràfica (quina us agrada més?) com a forma artística i literària és indiscutible i té el seu propi lloc a la cultura popular del nostre temps.

Aquest mitjà s'ha desenvolupat com a forma d'expressar idees, com a llenguatge narratiu i com a producte cultural, històric o personal. En resum, hem superat la idea de la historieta com a literatura menor o directament de molt baixa qualitat. La por al còmic és completament infundada.

A la Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet disposem d'un espai propi per al còmic a la planta baixa. Allà els clàssics es barregen amb les últimes novetats i amb els gèneres més avantguardistes. Qualsevol àmbit de la nostra vida es pot trobar entre les seves pàgines, des d'històries personals, lluites socials, memòria històrica, adaptacions literàries o cròniques tan documentades com qualsevol assaig. Enrere ha quedat el temps que només llegien còmic els infants. Avui dia, aquest mitjà narratiu gaudeix de molt bona salut i cada vegada són més els adults que agafen un còmic per primera vegada, el llegeixen, els agrada i tornen per emportar-se'n més. N'hi ha per a tots els gustos! I aquest èxit queda ben reflectit en l'augment de préstecs que es fan d'aquest tipus de document any rere any.

Biblioteques de Barcelona
B. La Sagrera-Marina Clotet

A la nostra biblioteca fa anys que cuidem molt aquest fons i, dintre de les nostres possibilitats, intentem oferir una col·lecció molt acurada amb títols

imprescindibles i d'altres difícils de trobar en altres equipaments. L'adquisició de títols intenta ser plural pel que fa a gèneres i estils, i per garantir una bona selecció ens assessorem assistint a jornades especialitzades, consultant amb experts, o directament parlant amb els nostres usuaris i usuàries. Ens importa molt l'opinió de tothom! Us animem a deixar fora la por o els prejudicis sobre aquest tipus de lectura i a visitar-nos per fer una ullada als nostres prestatges. Juntament amb el *man-ga*, els superherois o l'*underground*, trobareu títols d'autors de països i cultures molt diferents i que ens apropen les seves realitats. No deixeu passar l'oportunitat de gaudir i d'aprendre amb els còmics!

I per finalitzar, cal recordar que al districte de Sant Andreu trobem la Biblioteca Ignasi Iglesias-Can Fabra especialitzada en còmic i que organitza diferents festivals i activitats al voltant d'aquest món i que us recomanem molt especialment.

EQUIP DE TREBALL DE LA BIBLIOTECA LA SAGRERA – MARINA CLOTET

CAMPANYA de JOGUINES

2019 2020

“ESTIMATS REIS MAGS, AQUEST ANY VULL...”

No tots els nens i nenes del barri tenen recursos per
fer arribar les seves cartes als reis...

La campanya de joguines de la parròquia CRIST REI,
vol un Nadal digne per a tots i totes.

I TU ENS POTS AJUDAR !!

Col·labora amb nosaltres portant:

joguines noves (de 0 a 12 anys, SOBRETOT de 6 a 9 ANYS)
i paper de regal al CASAL PARROQUIAL de CRIST REI els dies:

27 i 30 DE DESEMBRE de 17h a 19:30h

2 i 3 DE GENER d'11h a 13:30h

4 DE GENER d'11h a 13:30h i de 17h a 19:30h

Per a tu no és res, per a ells ho és tot.

DE LA CORUNYA A SANT ANDREU

La Lydia, alumna del curs de Suficiència 1 a la delegació de Sant Andreu del CNL de Barcelona, parla de la seva experiència com a veïna de Barcelona i com a alumna dels cursos de català

El meu nom és Lydia i vaig néixer a la Corunya, Galícia. Fa 6 anys vaig venir a viure a Barcelona per a estudiar un màster i, després d'acabar-lo, van anar sorgint oportunitats professionals, així que vaig decidir continuar vivint a la ciutat.

He viscut en diversos barris de Barcelona: primer a Gràcia, després a Horta, després al Carmel, a Sant Antoni i finalment a Trinitat Vella, on visc des de fa dos anys. Tots tenen el seu encant i he gaudit molt de la vida de barri de cadascun; crec que gràcies a això conec bé la ciutat. A tots torno de tant en tant a prendre alguna cosa i a passejar pels seus carrers. El que més m'agrada de Trinitat Vella és que és un barri a prop de la muntanya, tranquil i petit, en el qual es barregen vides i cultures diverses en una bona convivència. És fàcil conèixer els veïns i les veïnes, de totes les edats, i poder parar-te a saludar. A més a més, crec que és un barri que s'està movent molt per a continuar creixent i per a organitzar activitats que la gent del barri pugui gaudir. El parc de la Trinitat, per exemple, és un bonic lloc per a passar el dia, on, de tant en tant, es fan concerts que es gaudeixen el doble en un entorn com aquest, que, per descomptat, cal cuidar. Però, en general, m'encanta viure al districte de Sant Andreu: hi estic molt còmoda i m'encantaria poder quedar-me aquí.

Des del primer moment, vaig començar a estudiar català per a poder entendre el meu entorn i comunicar-me, primer a la universitat i després al CPNL. Recordo que els primers dies a Barcelona era divertit anar a comprar verdura o peix, per exemple, i preguntar per algun producte que jo sempre havia anomenat en gallec, sense saber-ne el nom en català ni tampoc en castellà.

Les classes de català sempre són interessants perquè, a més a més d'acostar-te a la llengua, t'acosten a la història i a la cultura. Recordo la primera vegada que em van explicar a classe què era el *cagatió* i el costum de Nadal per a aconseguir regals. No m'ho creia! Em va sorprendre molt no haver sentit aquesta història abans.

Un altre aspecte interessant de les classes de català és que pots conèixer persones de tot el món, amb vides molt diferents i amb moltes coses per explicar; això sí, practicant sempre la llengua.

A més a més, se'n poden treure idees per a escapades i aventures per Catalunya; sempre hi ha algun moment per a parlar de recomanacions o de les diferents festes que hi ha per tot arreu.

En aquests moments, segueixo intentant millorar el meu català i vull continuar aprenent i gaudint de la llengua i del lloc on visc.

LYDIA YUSTA

Bareche
Creadors pastissers

Ben f b t i M R A

C/Sant Antoni M^o Claret, 484
(Cantonada C/Hondures)

armeria pujol

CAÇA
MATERIAL TÀCTIC
REPARACIONS

La Sagrera, 184
08027 Barcelona
Telèfon 93 352 20 05
armeriapujol@gmail.com

farmàcia
Ruiz Rodriguez s.e.p.

Obert de 9 a 21 hores
c/ Ciutat d'Elx 11
08027
Tel. i Fax. 933 497 840

"Sort és estar en el lloc i en el moment adequat"

Es fan reserves per entitats i empreses

la FABRICA de LA SORT

Administració
de loteria N° 272
c/Garcilaso, 39
Sagrera-Barcelona
Tel. 93 408 39 88
lafabricadelasort@gmail.com

TEMPS DE TERTÚLIA A LA SAGRERA ES MOU LA LUDOPATIA

Gràcies a les xerrades de la comissió “**Temps de Tertúlia**” que La Sagrera es Mou organitza cada tercer dilluns de mes, un grup de companys i veïns del barri, vàrem tenir l’ocasió de parlar atenció en un tema que ens va deixar força trasbalsats: **la ludopatia**. Certament sabem que és un problema que existeix, però desconexim l’enorme dimensió que té aquesta malaltia i que afecta molta gent, darrerament, sobretot als més joves. Darrera d’aquesta addicció hi ha molt de patiment, no tan sols d’aquestes persones, sinó també de les seves famílies i amics, i també hi ha un sentiment molt gran de culpabilitat i moltíssima frustració.

Un tret força comú és el silenci en què porten aquesta qüestió, la capacitat que desenvolupen perquè els més propers no se’n adonin, gairebé de res, del que els està passant, fins i tot, de vegades, porten una doble vida, dedicant totes les seves energies i esforços al món del joc. La feina, els estudis, les relacions de parella i la família, tot passa a un segon lloc, perquè només poden pensar en el joc. El perfil de jugador o jugadora compulsiva és el de persones que suporten un gran patiment i ansietat. Tenen una baixa autoestima, amb un concepte d’elles mateixes com a persones dèbils, que no controlen la seva pròpia vida; fins i tot, en moments determinats, han tingut la idea del suïcidi.

Els ponents de la xerrada eren **Jugadors Anònims**, els quals ens van explicar les seves experiències de vida i també van remarcar la gran importància que té per a ells pertànyer a un grup en el qual es donen suport mútuament, i on, a banda d’acceptar que estan davant d’una addicció progressiva, es donen suport en el desig de millorar i vèncer la temptació per no recaure.

Però el joc d’atzar forma part d’una indústria milionària i la persona que pateix aquesta malaltia es troba bombardejada de publicitat per tot arreu. Tot i que l’accés a les sales de joc està prohibit als menors d’edat, no està gens controlada l’entrada i no en parlem de les possibilitats que ofereix internet, que posa el joc a l’abast de qualsevol, amb molta facilitat, la qual cosa fa que els joves s’hi puguin abocar sense cridar l’atenció de la família.

Pensem que la legislació hauria de ser més exigent, tant per accedir als locals com en la publicitat.

En concloure la xerrada, van deixar un telèfon on atenen a qualsevol persona que ho pugui necessitar durant les 24 hores (606461883)

LLUÏSA GIL I IMMA TORRAS, DE LA SAGRERA ES MOU

LA BARCELONA ACTIVISTA, “ALIANÇA DE MAREES I MOVIMENTS SOCIALS DE CATALUNYA”

El passat divendres 29 de novembre, a la sala d'actes del Centre Cívic Cotxeres de Sants, va tenir lloc l'**Assemblea de representants de marees i moviments socials de Catalunya**. A l'acte hi van assistir representants de la *Plataforma SAD* (Servei d'Atenció Domiciliària), *Residències 5+1*, *Marea Blanca*, *Marea de Pensionistas*, *Comissió Promotora de la RGC* (Renda Garantida de Ciutadania) i d'altres moviments socials, que van prendre la paraula per expressar la posició de suport a la proposta de constituir l'**"Aliança de marees i moviments socials de Catalunya"** i per informar dels seus objectius immediats i properes convocatòries.

L'acte va començar amb la intervenció del representant de l'*Aliança contra la pobresa energètica*, al qual va seguir la portaveu de l'*Assemblea per la diversitat funcional de Barcelona*. Per *Marea Pensionista* ve prendre la paraula el seu representant Domiciano Sandoval; Toni Barbarà ho va fer per *Marea Blanca (Sanitat)*, i Diosdado Toledano va parlar en nom de la *Comissió Promotora RGC*. I així, successivament, van intervenir representants de *Residències 5+1*, *ATTAC Acordem*, *Plataforma SAD*, *Coordinadora d'Assemblees de treballadors/es en atur de Catalunya*, *NO+Precarietat* i *"Afectats BB Serveis"*. L'*Associació Hondurenya de Barcelona* va disculpar la seva absència per coincidir l'assemblea amb altres activitats, igual que la *PAH de Barcelona*, les *Kellys de Barcelona (Treballadores d'hotels)*, *Dones abolicionistes*, i altres associacions. El representant d'*OEPB (Estibadors portuaris)* que, per raons de feina va arribar al final de l'assemblea, va comunicar també l'adhesió a l'Aliança.

El representant de *Marea Pensionista*, Domiciano Sandoval, a més d'explicar les raons per constituir l'Aliança de Marees i moviments socials, va informar de la convocatòria **estatal** del passat 16 de desembre, a les 10 hores, de concentracions davant tots els parlaments autonòmics de l'Estat per tal de

defensar les pensions públiques i la plataforma reivindicativa. Va convidar als moviments socials presents a aportar les propostes reivindicatives que puguin complementar les reivindicacions de *Marea Pensionista* i a participar a la mobilització.

D'altra banda, Toni Barbarà (*Marea Blanca*) va argumentar contra l'anomenada "*Llei Aragonés*" (*Llei de contractes de serveis a les persones*) que obre les portes de bat a bat a la privatització dels serveis públics a Catalunya.

Després de la ronda d'intervencions, Ramon Franquesa, de *Marea Pensionista*, va presentar a consideració i votació la proposta de Protocol de funcionament de l'Aliança, prèviament consensuada amb les aportacions realitzades per diferents moviments socials. Tot seguit es va sotmetre a votació el Protocol, que va obtenir el suport unànime dels representants dels moviments socials presents, i també es va ratificar la denominació "**Aliança de Marees i Moviments Socials**".

Finalment, es va convidar als moviments socials a nomenar els seus representants per conformar la Comissió de treball que implementarà els acords de les coordinadores i assemblees generals, i gestionarà el suport a les iniciatives i convocatòries dels diversos moviments socials.

L'acte va constituir un **crit de denúncia** de la situació que estan vivint les classes socials més castigades per la crisi, la qual els dura ja deu anys i amenaça amb la continuïtat.

Per no donar cabuda a l'optimisme, l'acte va acabar amb la intervenció de diversos representants dels moviments nascuts arran els esdeveniments que han tingut lloc als **països llatinoamericans** les darreres setmanes. Tristos testimonis de la crua realitat.

ANTONIO I. ALONSO | ACTIVISTA SOCIAL

ARTICLE AL·LÈRGIA: AIXÒ SONA A ESTERNUT...

PREPARATS PER A L'HIVERN?... POSA A PUNT LES TEVES DEFENSES

L'hivern és sinònim de fred i és l'estació de l'any on els virus respiratoris proliferen, provocant refredats. En aquest article parlarem de la medicina integrativa, és a dir, aquella que utilitza en cada moment el que necessita una persona per recuperar la seva salut i benestar. Et parlarem de diferents eines terapèutiques que actualment tenim, les quals no són ni alternatives ni complementàries, són més aviat recursos i opcions. La sort de tenir moltes possibilitats terapèutiques fa que sigui més fàcil una intervenció més personalitzada i individualitzada.

ELS REFREDATS ET DUREN TOT L'HIVERN?

Ets d'aquesta classe de persones que quan comença el fred sempre et refredes? Molts de nosaltres hem normalitzat el fet que des que baixen les temperatures fins que comencen a pujar de nou estem mig malalts, amb aquella tos que no acaba de marxar, amb poca energia... Això no hauria de ser així. Les gripes i els refredats haurien d'eliminar-se per complet del nostre organisme en un període de temps més o menys curt.

QUÈ ÉS EL PRIMER QUE CAL FER QUAN ENS REFREDEM?

1. Fer repòs per evitar que augmenti la infecció.
2. Podem prendre medicaments al·lopàtics (sintètics, que poden reduir ràpidament), els quals poden disminuir la simptomatologia, però ho hem de fer pocs dies per no dificultar la tasca del fetge.
3. Complementar-los amb el gran ventall de productes de medicina integrativa de què disposem actualment, amb l'objectiu que ens ajudi a eliminar la infecció i que així no ens duri molt de temps.
4. Una bona alimentació amb productes de temporada.

PER QUÈ UNES PERSONES CAUEN SOVINT MÉS MALALTES QUE UNES ALTRES?

Malgrat que tots estem exposats als microorganismes, sempre hi ha qui emmalalteix més que la resta. La diferència es troba en la condició de l'estat del sistema immunològic amb què topi el microorganisme patògen...

Menjar sa, fer exercici físic, descansar (dormir les hores adequades) i **mantenir la pell cuidada i hidratada** (eliminar les bacteries que passen a través de la pell) ajuda a mantenir en bones condicions el nostre organisme.

Però, malauradament, moltes vegades això no és suficient. Per aquest motiu descriurem un seguit d'opcions naturals que ens poden ser molt útils aquest hivern:

1. **Equinàcia/xiprer:** excel·lent combinació, amb activitat immunomoduladora (agent regulador de la resposta immunitària) i activitat antiviral.
2. **Pròpolis:** substància que s'obté de les abelles i que actua com a antibiòtic natural.
3. **Probiòtics:** reforcen la flora intestinal; una bona flora bacteriana saludable garantirà una defensa més bona per a l'organisme.
4. **Els immunoglucans** o betaglucans, són nutrients que formen la paret cel·lular de llevats, fongs i bacteries, la funció dels quals és, bàsicament, immunomoduladora.
5. **Fongs:** els extractes de fongs com el xiitake, maitake o reishi permeten estimular el sistema immunològic i augmentar les defenses de l'organisme.
6. **Gelea reial:** substància natural nutritiva obtinguda de les abelles que aporta energia rica en vitamines del grup B, C, D i E, aminoàcids, sals minerals...
7. **Anas barbariae:** excel·lent per als nens en el cas d'infeccions víriques respiratòries.
8. **Aromateràpia:** els olis essencials són l'expressió més concentrada del poder curatiu de les plantes medicinals. Per exemple:

Mandravasarota, oli essencial que té una acció important com antimicrobiana, expectorant i antiespasmòdica.

Ravintsara, oli essencial que s'utilitza per tractar infeccions víriques de tot tipus, i estimula el sistema immunològic.

Aquests són dos exemples d'olis essencials per a l'hivern, però n'hi hauria un gran ventall més que el vostre farmacèutic us recomanarà.

PER TANT... QUINA SERIA LA CONCLUSIÓ?

Una hàbits de vida saludables ens eviten moltes malalties, en aquest cas processos gripals i refredats, i fan que estímulen de manera natural el sistema immunològic. Aleshores, si no en tenim prou, paral·lelament ens podem ajudar de complements com els que acabem de comentar, els quals ens permeten estimular-lo.

Però, com heu pogut veure, disposem de moltes opcions i és important consultar amb un professional sanitari, ja que no tots tenim el mateix terreny i així ens assegurem de l'eficàcia.

Unes defenses fortes tot l'any ens ajuden...

a combatre millor les gripes i els refredats,
a recuperar-nos abans,
i a evitar recaigudes!

SUSANNA SERRA I SIMON

UNA PROFESSIONAL FARMACÈUTICA QUE T'INFORMA

ENTREVISTA A CARLES CAÑAS

ESCOLTA I JOVE IMPLICAT EN LA VIDA VEÏNAL DE LA SAGRERA

Aprofitem que des de la revista dediquem l'article principal al 50è aniversari de l'Agrupament escolta i Guia Pau Casals, per entrevistar un dels joves que trobem dins de l'equip de responsables i que també trobem en altres àmbits de la vida sagrerenca, com és a la Torre de la Sagrera. Amb el seu testimoni volem engrescar altres joves (i no tan joves) del nostre barri, perquè participin en la vida cultural, política i associativa de la Sagrera. Si els més joves no fan seu el barri i les seves lluites i necessitats, ens arrisquem a esdevenir una zona residencial morta de vida veïnal.

Carles, explica'ns breument com va ser la teva arribada al Pau Casals i com vas anar assimilant els valors d'aquest moviment juvenil?

Moltes persones se'n fan creus quan els hi faig saber que tan sols porto tres cursos complets dins l'entitat. La primavera del 2016 deixava enrere la meua implicació en la lluita estudiantil i el grau universitari gairebé era finit; era moment de trobar nous projectes i reptes. Eren instants de reflexió introspectiva on van convergir l'anhel pedagògic i el desig d'implicar-me allà on sempre havia crescut, La Sagrera.

El criteri propi construït al llarg de la meua maduresa social havia generat una inquietud per participar a l'Agrupament, ara bé, la meua relativa edat avançada sempre m'havia fet enrere. El pas endavant va esdevenir després de treure'm el curs de monitoratge -inclòs el pràctic- de forma intensiva a l'estiu. L'engrescament va ser tal que es va convertir en l'espurna catalitzadora necessària per fer el salt aquell curs. Val a dir que a cap persona se li escapa que les amistats que mantenia d'El Sagrer i del Joan Fuster van ser el gran agent facilitador.

Formar part del moviment és un creixement personal constant. Evidentment els infants experimenten un creixement, ara bé, l'equip

de caps -monitoratge- es troba en un procés constant d'adquisició de valors i recursos vitals. La meua implicació passional, des del tret de sortida, va generar una permeabilitat amb tot el seguit de valors que sempre ha suposat el major motor per seguir endavant.

Què vas fer en arribar a l'Agrupament i quin és el teu futur immediat en aquest moviment?

El curs passat vaig prendre la decisió de no ser cap de cap unitat, és a dir, deixar d'exercir de figura de monitoratge d'infants i joves, sens dubte una decisió complicada. Les tasques logístiques que hi ha darrera del funcionament d'un Agrupament són moltes i, de vegades, feixugues. Això fa que les dificultats de fer-li front responsabilitzant-se alhora d'un grup d'infants són prou paleses i de vegades cremen abans d'hora a les persones que hi ha darrera. Aquell any encetàvem el curs que desembocava en el 50è aniversari de l'entitat, un gran repte afegit que requeria de tots els esforços. Així és com, amb il·lusió, adquireixo un paper estrictament logístic dins l'entitat. I és que qui sap d'on ve, sap amb major certesa on és i amb major criteri decideix cap a on anar. El curs passat també vaig fer un altre pas: formar part de l'entitat gestora, és a dir, la coordinació de diferents agrupaments. Una tasca que enriqueix encara més el meu coneixement sobre el moviment i que m'hi ha connectat encara més.

Aquest curs faig un pas al costat. Segueixo donant un cop de mà en les tasques més logístiques i pedagògiques de l'Agrupament, ara bé, més passivament. Treballo per ser un agent facilitador del projecte que ajudi, sempre i quan sigui possible, perquè gaudim en comunitat d'aquest gran projecte.

Sabem que tens moltes altres inquietuds i que no pares de participar en altres àmbits de la vida veïnal. Què t'ha portat a dedicar-t'hi? Quins valors inherents als escoltes t'han influït?

Sempre he tingut la inquietud de tenir un paper actiu en els diferents espais de participació. Ja a El Sagrer el vaig tenir amb l'Agenda 21, i al Fuster com a delegat de classe, una decisió que va derivar més tard en la formació d'un grup de mobilització dels estudiants. Fa temps que estic convençut que el quid de la felicitat es troba en les altres persones. Si tens la capacitat de fer feliç al teu entorn, seràs capaç de ser feliç. I és que la felicitat en comú és sempre la més agraïda.

Responsabilitzar-me d'adolescents, la convivència amb el grup d'iguals, la presa de decisions col·lectives, la participació en les festes de La Sagrera o en la constitució de la Federació de la Tor-

FOTODENÚNCIA

Des d'aquest espai volem deixar en evidència alguns serveis que no funcionen bé o que no estan planificats correctament per al servei que han de fer. En aquest cas presentem una fotografia, que podien haver-se fet qualsevol dia de la setmana, de la zona que trobem a la sortida del metro al carrer Hondures i a les parades d'autobús que hi ha a dreta i esquerra, des de Pare Claret a Martí Molins. Al llarg del dia, aquests dos-cents metres es veuen ocupats per centenars de persones que esperen algun dels autobusos urbans o interurbans que tenen parada o començament aquí. És normal que molts d'ells consumeixin begudes o menjar, perquè l'espera es fa llarga i els establiments de consum han proliferat a la zona. Resultat: les papereres no donen a l'abast i malgrat que la majoria d'usuaris intenta ser cívica, part de les deixalles queda apilonada o senzillament a terra. Els serveis tècnics de l'Ajuntament haurien de tenir en compte aquesta situació i posar remei, donant avís als serveis de neteja perquè passin més vegades per la zona buidant papereres i escombrant, a més de posar més papereres, a poder ser dobles.

Esperem que aquesta denúncia arribi als que han de prendre decisions, perquè els veïns no hem de suportar una situació que nosaltres no provoquem, ja que aquesta "estació d'autobusos no oficial" ens ha vingut imposada per entitats alienes al barri i que no l'han de patir.

re de La Sagrera, o inicialment en la coordinadora jove del Casal Parroquial, la implicació en la Comissió de Famílies... han sigut un reguitzell d'accions que han suposat la millor acadèmia de valors. Ser fidel al nostre país i sentir-me ciutadà del món, merèixer confiança i fer confiança a tothom, defensar la natura, viure en equip, estimar el treball... certament no els hagués pogut absorbir sense aquesta curta i intensa etapa viscuda. Això fa cert, lletra a lletra, aquella frase que diu: *pensa en global i actua en global*. El "cau", sense dubte, és una màquina de transformació social.

Actualment treballes dins l'equip de gestió del Casal deBbarri Torre deLla Sagrera. Com ha estat fins ara l'experiència en aquest equipament del barri i com veus el seu futur?

La meua relació amb la Torre ha adquirit diferents fisonomies al llarg d'aquests darrers tres anys. Inicialment el vincle va ser com a associat a una de les entitats gestores de l'equipament; a aquest paper se li va sumar el d'informador de la Torre; i actualment, de forma temporal, el de la figura dinamitzadora sociocultural. Totes m'han enriquit i han generat que establís uns lligams més estrets amb el projecte.

La Torre va anar de poc que no anés a terra, i no tan sols això, va costar molt que fos un espai social per a les entitats i per al veïnat. Aquí cal agrair inicialment a l'AVV de La Sagrera, i després, a totes les entitats que es van engrescar a construir un projecte conjunt. No es porten ni dos anys d'obertura, però a hores d'ara es pot afirmar que el projecte madura molt de pressa. Les associacions es fan més seu l'espai i troben més punts de connexió, es consoliden diferents projectes comunitaris nascuts, s'eixampla la base, i alhora comença a prendre partit actuant com un agent més dinamitzador de La Sagrera. La Torre és un gran niu que aixopluga, on neixen, creixen, es consoliden i es generen projectes.

Els teus estudis mediambientals et porten a treballar a favor de la millora del nostre voltant. Quines activitats creus que com a veïns de la Sagrera podem dur a la pràctica?

La millor acció mediambiental no és gens tècnica ni complicada, la millor acció és fer poble, és a dir, fer Sagrera en la seva màxima expressió. Fer Sagrera és participar de forma activa en algun dels projectes socials que hi ha en marxa -si no agrada cap sempre hi ha temps per a la imaginació-, és comprar als seus comerços, és jugar a les seves places, és generar complicitats entre veïnat... Tots aquests ingredients configuren una fabulosa recepta i és satisfer les necessitats en clau local. Com més ens encaminem cap a la sobirania local i majors siguin

les aliances del veïnat, més a prop estarem del canvi de paradigma que permeti fer front a l'emergència climàtica i de salut que vivim.

Com a veí implicat en el desenvolupament passat, present i futur del barri, quines mancances trobes i què reclamaries a les diferents Administracions que hi tenen competències?

Crec que a cap sagrerenc se li escapa que hi ha dos projectes que són la màxima expressió de la promesa que mai ha sigut executada. Evidentment, el primer és la trinxera urbana que ens separa de Sant Martí de Provençals, el Pla Sagrera- Sant Andreu que comprèn l'estació. El segon és la pacificació de l'autopista urbana que ens va dividir el barri en dues parts i ens està ofegant els pulmons i la Terra, la Meridiana. Tots dos tenen dates de finalització, però han quedat reiteradament caducades.

Més enllà d'aquestes dos grans projectes urbanístics, cal un pla d'acció amb un objectiu de base: enfortir i eixamplar el teixit social. Un dels principals factors que interfereix la premissa és la manca de garantia al dret a l'habitatge. L'espiral de preus del lloguer no permet a molts veïns continuar vivint a La Sagrera i en molts casos s'hi veuen expulsats. La situació de ben segur és extrapolable als comerços, a les escoles de música o dansa i a qualsevol altre projecte. Seguint el mateix criteri també cal recuperar el Parc de la Pegaso per al veïnat, cal una major pacificació del carrer Gran, cal un institut de i a La Sagrera, cal mantenir la Nau Bostik, cal acompanyar l'associacionisme i les iniciatives socials que en sorgeixen, cal la visibilització de La Sagrera dins del nom i el concepte de Districte... De ben cert, si fem la carta als reis mags surten molts deures per endavant, tanmateix tenim motius per viure-ho des del positivisme. Les generacions que pugem agrair totes les victòries socials que s'han produït gràcies a les generacions que ens han precedit, però no ens resignem i ens enfortim des del col·lectiu. Acompanyeu-nos, sumeu-vos!

Cap missatge als nostres conciutadans perquè es facin és seu el barri i no sigui només un lloc per venir a dormir?

De vegades no cal anar gaire lluny per trobar el que requereixes, no dubtis en engrescar-te en aquest gran projecte col·lectiu. Com diria Vicent Andrés Estellés, surt al carrer i participa, no podran res davant d'un poble alegre i combatiu.

Gràcies per la teua col·laboració i et desitgem un futur ple de nous reptes i experiències.

AGUSTÍ CARRILLO

ESO

- ▶ Educació Secundària Obligatòria

Batxillerat

- ▶ Ciències i Tecnologia
- ▶ Humanitats i Ciències Socials

Hoteleria i Turisme

- ▶ GS Gestió d'Allotjaments Turístics*

Empresa i Màrqueting

- ▶ GM Gestió Administrativa*
- ▶ GS Màrqueting i Publicitat*

Informàtica

- ▶ GM Sistemes Microinformàtics i Xarxes*
- ▶ GS d'Administració de Sistemes Informàtics i Xarxes*
- ▶ GS Desenvolupament d'Aplicacions Multiplataforma*

Automoció

- ▶ PFI de Reparació i Manteniment de Vehicles
- ▶ GM Electromecànica de Vehicles - Automòbils
- ▶ GM Electromecànica de Vehicles - Motocicletes
- ▶ GM Carrosseria
- ▶ GS Automoció*

Corporate

- ▶ Formació in-company
- ▶ Postgraus
- ▶ Formació Ocupacional
- ▶ Promoció Laboral
- ▶ Consultoria de Captació i Formació

Mecànica de Competició

- ▶ Formació de Mecànics de Competició - Automobilisme
- ▶ Formació de Mecànics de Competició - Motociclisme

Enginyeria de Competició

- ▶ Màster en Enginyeria de Competició
- ▶ Online Motorsport Engineering Master

* Formació també disponible en modalitat online

Centre Sagrera

C/ Monlau, 6 - 08027 BCN
Tel. 93 340 82 04

Centre La Maquinista

C/ Caracas, 35 - 08030 BCN
Tel. 93 274 47 00

info@monlau.com

C/ Caracas, 35 - 08030 BCN
Tel. 93 274 47 00
corporate@monlau.com

Seu Central Barcelona

C/ Potosí, 38 - 08030 BCN
Tel. 93 274 40 75

Centre Montcada

C/ Electrònica, 2-3 - Pol. Ind. La Ferreria
08119 Montcada i Reixac - BCN
Tel. 93 274 40 75

info@monlau-competicion.com

Segueix-nos a:

Generalitat de Catalunya
Centre Homologat i Concertat
Departament d'Ensenyament
Departament de Treball
Indústria, Comerç i Turisme

Erasmus+